

pligtige at betale Pengene tilbage. Nu var denne Tilbagebetalingspligt bortfaldet, og de 21 Mill. Kr., som Krisehjælpen androg, maatte derfor afskrives. — I øvrigt skulde der efter det konservative Forslag bruges ikke 21, men 28 Mill. Kr.; det var ensbetydende med, at man ud over at stryge den nævnte Afskrivning maatte anvende det meste af den beskedne Reserve paa ca. 10 Mill. Kr., som var hensat til Imødegaaelse af den Risiko, der knytter sig til Driftsregnskabet. Finansministeren forstod ikke, at Det konservative Folkeparti havde Mod til at sætte denne Reserve over Styr.

For hele den jævne Befolkning vilde den foreslaaede Nedsættelse af Indkomstskatten tilmed betyde overordentlig lidt, medens Amtsskattelettelsen paa det nærmeste vilde faa til Følge, at Landbrugerne blev fritaget for at svare Amtsskatter i det løbende Finansaar, hvad Finansministeren ikke kunde gaa med til. Var det muligt at skaffe Penge til en Skattelettelse, vilde det være langt rimeligere at se paa de almindelige kommunale Ejendomsskatter, der rummede langt større Uligheder end Amtsskatterne; men Midlerne til en saadan Lettelse var ikke for Tiden til Stede. I øvrigt henviste Finansministeren til de Overvejelser, som foregaar i Skattekommissionen.

Paa Socialdemokratiets Vegne tog *Retoft* ligeledes Afstand fra Lovforslaget.

Clausager (V.) mindede om, at Venstre i den foregaaende Rigsdagssamling havde arbejdet for en Skatteomlægning og stillet et ret omfattende Ændringsforslag til Lovforslaget om den kommunale Udligning, men desværre uden Resultat. Det foreliggende Lovforslag rummede ogsaa, om end i noget ringere Udstrækning, noget af en god Skatteomlægning, og Venstre vilde tage en Forhandling paa Grundlag deraf for om muligt at faa Byrderne ved den direkte Beskatning fordelt paa en mere forsvarlig Maade. Hvad der burde tilstræbes, var at faa den kommunale Beskatning gjort mere ensartet og at faa lagt Loft over Beskatningen af faste Ejendomme. Men saa længe det ikke var sket, vilde Venstre arbejde for en rimelig Nedsættelse af Ejendomsskatterne under daarlige Konjunkturer.

Nøhr (R. V.) kunde slutte sig til Finansministerens Synspunkter. Han foretrak den af Ministeren planlagte Konsolidering fremfor en Skattetilbagebetaling eller Skattenedsættelse, som der reelt ikke var Penge til Raadighed til. I øvrigt vilde hans Parti gerne være med til at forhandle om en anden Fordeling af Skattetrykket i Danmark.

Hartel (F. F.) tog Afstand fra Lovforslagets første Paragraf, hvorimod han fandt dets anden Paragraf om en Nedsættelse